JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 12den JANUARY, 1828. N. 2

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE ondergeteekende zal in kwaliteit als Testamentair Executeur van wylen Mejufvrouw Deweduwe Robert Minors, op Woensdag den 16den January aanstaande by publieke opveiling doen verkoopen: drie Huizen en vier Afdakken, gelegen op Pietermaay, beoosten den weg naar Altona, benevens eenige Slaven, Meubelen, &c. Zullende de plaats van verkoop nader worden bekend gemaakt.

J. N. C. JUTTING.

Den 25sten December 1827.

KORTE INHOUD

Der Leerrede, gehouden door Ds. Muller op den eersten Zondag van 1. 1828.

Zoo zyn wy dus door des Allerhoogsten goedheid weder over de grenzen van een jaar in een ander jaar gebragt, en hebben weder, zoo God wil, een geheel jaar vóór ons! En wat zal nu ons *dit* jaar zyn,—wat ons brengen,—wat aan voorspoed, wat aan tegenspoed?—De toekomst is donkere nacht: moeten wy dus niet vreezen? Of wat mogen wy hopen?—O! daar staan ook voor ons de woorden, die de Heiland tot zyne Leerjongeren eens sprak (text Matth. 10 v. 31). "vreest niet! gy zyt voortreffelyker dan alle musschen."—Dit zeggen leidt ons in het algemeen op den troost, dien onze godsdienst by de wisseling des tyds en des levens verleent.

Dus:

Troost des Christens by de onzekerheid der toekomst in den morgen van een jaar. Deze troost is:

I. *Een goedertierend God over ons,*—een God, die ons geluk wil en behartigt; die voor ons zorgt, over ons waakt, ons beschermt.—Dit toch was oudtyds en is nog het geloof van allen, die van en over alles eenen God, en eene wyze en weldadige Voorzienigheid erkénnen. Dit was der Israëliten, en is der Christenen geloof, dat ook door alle eeuwen heen gestaafd, en van duizenden de troost geweest is en nog is!—Daarmede trooste zich dus een ieder by het donker der toekomst. "Werp uwe angsvallige zorg op God. Hy heeft U tot heden behouden; Hy zorgt voor U!"

II. *Een goed geweten in ons,*—in ons het zalige bewust zyn der deugd, en dat wy op regte wegen wandelen.—Make zich toch ieder dezen schat eigen,—dan kan hy getroost de toekomst ingaan; dan behoeft hy voor God noch menschen te schrikken; dan is het lyden geene straf, en de vreugde een dubbeld genot; dan heeft hy den besten Beschermengel in zich; en, wat dan ook komt, hy zegt vrolyk met onzen Paul: "onze troost is dit, dat wy een goed geweten hebben!"

III. *De eeuwigheid voor ons,*—een geloof, dat het Christendom tot de hoogste zekerheid opgewonden heeft. Zy dan nu het pad des levens duister,—ongewis, wat al aan leed en droefenis my zal overkomen, en of niet dit jaar voor my, voor iemand der mynen het laatste zal zyn? Christen! bëangstig U niet; doe wat pligt van U eischt, en laat voorts God zorgen! Troost U! wy leven niet enkel voor dezen tyd; wy gaan eene betere wereld tegemoet; wy hebben de eeuwigheid voor ons!

Wat komen zal, ligt diep verborgen,
Ligt in der toekomst donk'ren nacht.
Doch baart my dit geen' bange zorgen;
Een is er, die op alles acht.
Wat komen zal, dit kome my:
De goede God waakt over my!

Wat komt, dit is elk toegemeten
Naar des Alwyzen raad en zin.
Bezit ik slechts een goed geweten,
Ik ga getroost de toekomst in,
Getroost op vreugd, op droefenis,
Wyl in my dit geweten is!

Een bloem des velds is 's menschen leven,
Zyn bloei van ongewissen duur.
Ligt staat ginds in het boek geschreven:
"In dit jaar slaat uw stervensuur."
Toch welgemoed, hoe ook dit zy:
Ik heb de eeuwigheid vóór my!

Voorts zy dit jaar een jaar van zegen
En heil voor elken staat en stand!
En wandelt men op 's Heeren wegen,
Hy zegent met te ruimer' hand.
Ja wie aan deugd en pligt zich wydt,
Diens heil bestaat in eeuwigheid!

VERTALING.

KINDERZIEKTE EN DERZELVER BEHOEDMIDDEL, DE VACCINE.

MYN HEER DEN UITGEVER!

Met leedwezen moet ik ooggetuige zyn der verwoesting welke de kinderziekte op dit eiland aanregt; en het grieft my zeer te bemerken dat de inwoners, die tot hiertoe vertrouwen gesteld hebben in de heilzame uitwerking der vaccine, nu eenigzins in hun geloof op wankelen gebragt en twyfelachtig aan de zaak worden, daar de gevaccineerden weder met de kinderziekte aangetast worden.

Ik neem de vryheid door middel van uwe Courant, het publiek eenige daadzaken en gevoelens van achtingswaardige mannen, over dit onderwerp, voorteleggen; hopende dat zy strekken zullen om de zwarigheid te verklaren.

De uitvinding der vaccine in 1795 en derzelver opvolgelyke bekendmaking aan de wereld, in 1798, door Dr. Edward Jenner, openden eene nieuwe bron van navorsching voor de beoefenaars der geneeskunde. De proeven van den uitvinder strekten te bewyzen dat wanneer het venynige dier ziekte in de koe, genaamd de koepok, overgebragt wierd in het gestel van eenig mensch, zoodanig een geheel bevryd was der besmetting van de kinderziekte. Dit werd publiek gemaakt, het onderwerp trok tot zich de aandacht van groote mannen en geleerde genootschappen door gansch Europa. In Engeland, Dr. Pearson van het Hospitaal van St. George en Dr. Woodville der Vaccine Institutie te Londen, maakten den uitslag van hunne proeven algemeen bekend, welke ten hoogste de waarnemingen en gevoelens van den vermaarden uitvinder bevestigden. Zy vergenoegden zich niet slechts met de stof in het gestel der aan hun toevertrouwde kinderen intevoeren, maar stelden die kinderen tevens bloot, by verscheidene gelegenheden, aan de besmetting der kinderziekte; niettemin werd er geen der kinderen door die ziekte aangetast.

De in Duitschland, Geneve, Italien en Frankryk gedane waarnemingen dienen allen ter bevestiging der uitkomst, van de door den bovengemelden Heer, genomene proeven. In het berigt van het Committee benoemd door het wis en natuurkundige genootschap te Parys* vinden wy het volgende: "*Verscheidene malen heeft men gevaccineerde kinderen met kinderen, aangetast door de kinderziekte zamen laten slapen en deze ziekte heeft zich aan de gevaccineerden nimmer in gene dezer proeven medegedeeld, van welke men eene naauwkeurige bevestiging heeft kunnen erlangen.*" Deze gelukkige ervaringen bewogen de ouderen om hunne kinderen te laten vaccineren; hetwelk zoo algemeen werd, dat zelfs in China, waar men zoo vooringenomen was met de inenting der kinderziekte, de vaccine derzelver plaats in nam.†

Onlangs echter verscheen in Schotland en Amerika eene ziekte, welke door dezelfde voorteekens gekenmerkt werd als die welke by de kinderziekte waargenomen worden. Deze ziekte, zoo vreemd als het mogt schynen, is niets anders dan de wezenlyke kinderziekte, maar altyd zachter in derzelver uitwerking op de genen die gevaccineerd zyn. Ik behoef myne lezers niet te vertellen, dat deze dezelfde ziekte is, welke thans alhier heerscht. Men mogt vragen, hoe komt het dan dat de zoo hoog geprezene vaccine, thans geene werking meer heeft? Hierop zal ik antwoorden dat, wanneer men het onderwerp naauwkeurig naga, het deszelfs deugdzaamheid niet verloren heeft; maar ik zou eerder deszelfs feilbaarheid toeschryven aan de volgende redenen: eerstelyk: dat sedert den tyd van Dr. Jenner, de geneesheeren zich niet zorgvuldig genoeg toegelegd hebben op de wyze hoedanig de stoffe moet genomen worden—tweedens: dat men toegestaan heeft aan menschen, buiten het beroep, by gevolg onkundigen, om hunne kinderen en toevertrouwden te vaccineren—derdens: dat de gevaccineerde eenigen tyd vóór de vaccine blootgesteld is geweest aan de besmetting der kinderziekte het venynige dier ziekte mogt ingezogen hebben, hetwelke, schoon in eenen gebondenen staat in het ligchaam zynde, echter door de minste oorzaak, als koude by voorbeeld, ontwikkeld wordt.

Om de eerste stelling te bewyzen is het slechts noodig aantemerken dat het welgelukken der vaccinatie geheel afhangt aan de hoedanigheid der stoffe. Vele geneesheeren nemen de stof uit den arm onverschillig op eenigen tyd der vorming van de puist; en houden die puist voor echt. Intusschen wanneer de stof te oud is, zal zy eene valsche pok geven. Laat ons voor een oogenblik nagaan de aanwyzingen van Dr. Jenner zelve: "Dat het vaccine vocht genomen worde, ter inenting, uit eene pok welke haren geregelden voortgang heeft gehad en het ware vaccine karakter bezit, op eenig dag van den vyfden tot den achtsten, of zelfs één tot twee dagen later, echter tot zoo lang dat de roode kring om de pok, nog niet gevormd is; wanneer de roode kring gevormd is, is het altyd beter niet meer vocht uit die puist te nemen." Verder "het vocht der vaccine is onderworpen aan toevallen welke niets beduidend mogen schynen, echter in staat zyn deszelfs kracht te benemen, In dit geval brengt het voort eene valsche of onechte pok, gelyk zulks genoemd wordt; dat is: eene puist of uitzetting op den arm welke de kenmerken der ware pok niet bezit." Indien nu de vocht hetwelk genomen wordt, om er mede te vaccineren niet goed is, zoo volgt van zelve hieruit dat die pok valsch zal zyn.

Ter staving der waarheid van deze aanwyzingen, lezen wy in het berigt der Committee van wege het voorgemelde genootschap te Parys, dat de stof uit Engeland in gemelde hoofdstad aangebragt door den Heer Aubert, geneesheer te Geneve, de echtepok niet voortgebragt heeft; maar dat met de aankomst van Dr. Woodville, met echte stof, men eene voldoende uitkomst verkregen heeft; en dat zy toen het verschil van karakter, hetwelk er tusschen de echte en valsche stof bestaat, hebben leeren onderscheiden.

Ten opzigte der tweede stelling zal elk een, die een weinig nadenkt, inzien, hoe onvoorzigtig het is, het leven hunner kinderen te vertrouwen in handen van menschen die geheel onkundig zyn in hetgeen zy doen, en gevolgelyk ligtelyk in den aard der pok kunnen misleid worden. Terwyl ik hieromtrent wil aanmerken, dat ik zulks altyd beschouwd heb als iets waarmede de publieke gezaghebbende zich behoorden te bemoeyen; want wanneer er menschen mogten gevonden worden, welke dwaas genoeg zyn, om de onbevoegden hierin aantemoedigen, dat zy dan gestraft moeten worden.

Het derde punt wordt door geneeskundige theorie ondersteund, doch kan niet als eene daadzaak beweerd worden. Hieruit zien wy dus dat de deugdzaamheid der vaccine niet zoo ligtelyk in twyfel moet getrokken worden; maar integendeel, wy behoorden de vaccinatie aantemoedigen en optepassen dat het vaccineren behoorlyk geschiede.

Een schryver ‡ merkt aan in het 10de nummer van het genees en natuurkundig dagblad ‡‡ verhandelende over deze ziekte, toen dezelve in 1823 en 1824 in de stad New York heerschtte, dat; 1sten, De vaccine is een volmaakt behoedmiddel tegen een zeer groot gedeelte der genen, welke blootgesteld zyn aan de besmetting der kinderziekte; 2den, Zy wyzigt den toegang der kinderziekte en maakt den aanval zachter, schoon de maag en ademhalende werktuigen meer dikwyls aangedaan worden dan in derzelver gewonen loop; 3den, Zy bezit eene tegen werkende kracht over den voortgang der ontsteking en verkort deszelver loop; in de meeste gevallen belet zy het overgaan tot rypheid en byna altyd de verschyning van eene bykomende koorts voorkomt; 4den, Zy verhoedt byna alle gevaren van een noodlottig uiteinde." Of deze gevoelens al of niet naauwkeurig zyn, laat ik aan ervaringen in de toekomst over, om zulks te bewyzen; ofschoon het myn stellig gevoelen is, dat de vaccinatie, wanneer zy behoorlyk geschiede een volmaakt behoed middel is tegen den aanval van de kinderziekte, Trouwens de ondervinding leert dagelyks dat de aanvallen der kinderziekte minder hevig zyn wanneer het gestel reeds bezwangerd is met de vaccine stof, dan wanneer het niet is. Slechts een klein getal der genen alhier die gevaccineerd zyn geworden, hebben de kinderziekte wederom gekregen.

Aangezien dan de vaccinatie de hevigheid der kinderziekte beneemt, zoo zyn wy gedrongen al de aan ons toevertrouwde personen te laten vaccineren; want het vermindert het lyden van onze natuurgenooten.

Voor ik hiermede eindigt, wil ik ootmoedigiyk de bevoegde gezaghebbenden aanbevelen, de noodzakelykheid om een instituut op te rigten, onder het bestuur van het gouvernement, ten einde ryken en armen gratis te laten vaccineren, door zoodanige personen, welke zy daartoe meest bekwaam mogten oordeelen; het zal dan de pligt dier personen zyn om zich met versch vaccine stof te voorzien.

EEN GENEESHEER.

* Uitgegeven in 1803.
† Parysche Pharmacologie, 1ste deel.

‡ Dr. John Bell.
‡‡ Uitgegeven door de Drs. Beck, Peixotto en Bell.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien, onder nader goedkeuring aan den minst inschryvenden verleenen de leverantie van Drie Duizend Ellen Osnabrugs linnen of Colletten, ten behoeve van het eiland Bonaire, zoo mede van de benoodigde Planken aan 'sLands Magazyn, tot dat er van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt.

Die daarin gading mogte hebben, kunnen zich met beslotene billetten van heden af tot uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 15den dezer vóór twaalf ure, tot bekoming van informatien aan het Raad Contrarolleurs kantoor vervoegen, alwaar ook het antwoord op de inschryving billetten daarna zal worden gegeven.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Den 11den January 1828.

Fiscaal's Kantoor, den 11den January 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP Donderdag den 17den dezer zal des morgens te 10 ure zal de Heer ABM. DE MEZA, in het Pakhuis, onder het Woonhuis No. 75, in de Breede Straat, by opveiling doen verkoopen: Een party nieuwe Amerikaansche Stoelen, benevens eenige Meubelen, Huiscieraden, &c.

De gemelde Stoelen, Meubelen, &c. zullen van Maandag af te bezien zyn.

Den 11den January 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Stebana Rino	J Hellyer
Jsaac Calvo	Susana Francisca Monsanto
Juan Bautista Campaña	Joseph Lyon
J S Artiaga	Helena Raphaela

Curaçao den 11den January 1828.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

5. lantje Union Filantropica, Montero,	Puerto Cabello
7. golet Trimmer, Annan,	La Guayra
brik Jasper, Beauvais,	New York
golet Saturnina, Fonseca,	Puerto Cabello
10. golet Aimable Lucia, Diedenhoven,	St. Thomas
—— Del Carmen, Jacobs,	Coro

UITGEKLAARD—JANUARY.

5. golet Dolorita, Gomes,
—— Lady Halsted, Uter,
8. —— Trimmer, Annan,
9. —— Saturnina, Fonseca,
bark Catharina, Grisant,
10. golet Favorita, Danies,

Met de Amerikaansche brik Jasper, zyn er Nieuw Yorksche dagbladen alhier ontvangen loopende tot den 14den December; waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben. De Europische berigten welke dezelven behelzen loopen niet verder dan tot in het begin van November.

De Nieuw Yorksche kourant van den 7 December bevat eene langwylige aanspraak van den President der Vereenigde Staten van Amerika aan den Senaat en het Huis der Vertegenwoordigers. Gelyk naar gewoonte behelst deze lange aanspraak eene opgave van den binnen en buitenlandschen toestand der Republiek en van de staatkundige en kommerciele betrekkingen welke in den loop van het jaar aangeknoopt of van middelen welke aangewend zyn om de reeds bestaande vriendschappelyk te onderhouden. Dit alles is naar wensch uitgevallen: de Vereenigde Staten heeft ook dat jaar voorspoed en welvaart onbelemmerd mogen genieten; de schat der gezondheid is onafgebrokee door het geheele land elks deel geweest; de vrede van buiten en de inwendige rust hebben onophoudelyk geheerscht; en verders over alle andere aangelegenheden van den staat, zoo van de inkomsten, uitgaven, landbouw, de voorbrengzelen, enz. wordt hierin breedvoerig verhandeld. Daar wy echter het volgende artikel van eenig belang voor dit publiek gevonden hebben, zoo zullen wy het in deszelfs geheel hierop laten volgen:

"Sedert de aankomst van keizer Nicholaas op den keizerlyken troon van al de Russen, hebben de vriendschappelyke gezindheden jegens de Vereenigde Staten, welke volstandig waren bewezen geworden door zynen voorganger, geene de minste vermindering ondergaan; en zy zyn onlangs bevestigd geworden door de benoeming van eenen minister plenipotentair, om in deze plaats te resideren. Uit het belang, hetwelke door dezen souverein genomen wordt, ten behoeve der lydende Grieken; en uit den geest, waarmede anderen der groote mogenheden van Europa met hem werkzaam zyn, mogen de vrienden van vryheid en menschheid de hoop koesteren, dat zy zullen gered worden, uit den hoogst ongelyken worstelstryd, welken zy langen tyd zoo moediglyk uitgestaan hebben; dat zy de zegeningen van eigen gouvernement hetwelke zy door hun lyden in de zaak der vryheid met regt verdiend hebben, mogen genieten; en dat hunne onafhankelykheid verzekerd moge worden, door die liberale instellingen, waarvan hun land de vroegste voorbeelden in de geschiedenis van het menschdom geleverd heeft, en welke denzelfden grond waarvoor zy wederom hun bloed overvloedigly vergieten, aan onsterfelyke geheuchenis heeft toegewyd. Het medelyden hetwelke het volk en gouvernement der Vereenigde Staten zoo vuriglyk betoond hebben in hunne zaak, is door hun gouvernement in eenen brief van dankbetuiging welken ik van hunnen verheven President ontvangen heb, waarvan eene vertaling is medegedeeld aan het Kongres, de vertegenwoordigers van die natie, aan dewelke dezen schat van dankbaarheid is bestemd en met regt verschuldigd, erkend geworden."

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NEW YORK, DEC. 4.

Turkye en de Mogenheden op het vaste land van Europa.

Het volgende is getrokken uit de *Morning Courier*:

Belangryke private tyding.

Het pakket schip York, bragt eenen brief aan een' Engelsch heer in deze stad, uit denwelken wy het belangryke berigt ten opzigte der Grieksche en Turksche aangelegenheden getrokken hebben. Deze brief is van eenen heer in Londen, die eenen hoogen post bekleedt. Hy meldt dat er eene uitdrukkelyke *overeenkomst*, (niet eene *verstandhouding*) gesloten is tusschen *Engeland*, *Rusland* en *Frankryk* om de *Turksche* bezittingen in *Europa* en *Afrika* te *veroveren* en *te verdeelen*. *Konstantinopolen* en derzelver onderhoorigen zullen het aandeel van Rusland zyn; *Egypte* van Engeland en de eilanden in de Middellandsche Zee en eenige gedeelten van het land grenzende aan die zee van Frankryk. De Turk zal naar Azia verdreven worden; en de Grieken zullen een gouvernement van zich zelven hebben onder den waarborg en bescherming der *drie mogendheden.*

Het staat ons om zekere merkbare redenen niet vry een' naam te geven aan dit berigt. Dit kunnen wy alleen zeggen dat het uit eene *geloofwaardige* bron komt.

Ondertusschen schynt Frankryk door deze verdeeling te nemen, wat zy krygen kan en niet wat zy zoude wenschen. Het oogmerk van Engeland is blykbaar: haar Indische handel zal door de Middellandsche Zee gevoerd worden naar de schoone en ruime haven van Alexandrie; Cosseir gelegen op de hoogte van 26 graden aan de oevers van de Roode Zee zou een zeer belangryk punt zyn voor vaartuigen van en naar Indostan varende; dus zou het gevaarlykste der vaart van de Roode Zee (van Cosseir tot Suez) kunnen vermeden worden; de wegen van Alexandrie naar Cosseir (geene 200 mylen afstands,) zouden gemakkelyk en veilig gemaakt worden; de onnoemelyke voortbrengselen van de Oost zouden naar Egypte toestroomen; en het zoude het vereenigings punt zyn tusschen Europa en Azia en het middelpunt der kommerciele wereld worden.

Voor deze groote voordeelen mag Engeland wel de *Zwarte Zee* met al derzelver onberekenbare middelen en derzelver sleutel, Konstantinopolen aan Rusland, om zeer bondige redenen, opgeven. Rusland kan nimmer tegen haar ter zee opwegen, en met die onzagchelyke voordeelen door het bezit van Egypte, de gemakkelykheid en den spoed om de communicatien met Indien te onderhouden, heeft zy niets te vreezen voor de invallen van Rusland, over Persien, op hare Oostersche bezittingen.

DECEMBER 9.

Afgezant van de Acropolis.

Het volgende vreemd verhaal wordt gegeven in de Parysche Constitutionaal:—

Men spreekt alom te Marseille over eene zaak welke door een zonderling zamenloop van omstandigheden zeer veel belang verwekt heeft. Een jongeling op de jagt zynde, schoot in een veld toebehoorende aan het veld van Borely d'Isoard, een vogel der soort van de kwikstaarten; doch wat was zyne verwondering, toen hy denzelven op nam en onder een der vlerken een stuk papier vond waarop devolgende vier hartroerende regels geschreven stonden.

"Deja s' eteind pour nous la derniere esperance,
"Bientot va succomber l' etendard de la foi;
"Oiseau, sois plus heureux que moi,
"Et puisses—te revoir la France!
"Acropolis le 2 Avril 1827."

(De laatste hoop is reeds voor ons verdwenen; de standaard van het geloof zal ras bezwyken. Vogel, wees gelukkiger dan ik, en ziet gy Frankryk weder!)

Op den anderen kant van het papier waren de volgende woorden in het Grieksch: "vlieg vry! vlieg en zoek naar vryheid, ons wier wille wy weldra van honger zullen sterven."

Dit biljet werd door den jager te huis gebragt en terstond toegezonden aan den Heer Borely, den President van de Grieksche Committee, hetwelk dus geleverd werd aan het behoorlyke adres.

Deze achtingswaardige Heer vermeende, na de letters van dit biljet, welke uithoofde der kleine schrift byna onleesbaar was, naauwkeurig onderzocht te hebben, te herkennen de handschrift van een jong Phillellene, met name Moliere, die aanbevolen is geworden door een vermaarden generaal aan de Committee te Marseille.

DECEMBER 10.

Er zyn berigten uit Konstantinopolen tot den 5den Oct. ontvangen, behelzende dat de Sultan geene verdere maatregels genomen heeft, dan zyne wenschen te kennen gegeven om vyandelykheden met de verbondene mogendheden te vermyden. Men gelooft dat de eerste krachtdadige beweging der geallieerde vloot hem dwingen zal te onderhandelen; maar zonder dit zal hy hardnekkiglyk zyne weigering volhouden.

Nu die krachtdadige beweging is gelukkiglyk reeds geschied, zoo kunnen wy volgens dat gevoelen verwachten, gunstige berigten voor de zaak van Griekenland, per eerste gelegenheid te ontvangen. Maar het volgende artikel bewyst weder dat de vyandelykheden aan de kant der Turken eerst begonnen is. Laat ons echter het verhaal zelve hooren:

Zante, 30sten Sept.—In den nacht van den 22sten September vernamen drie Engelschen oorlogsbrikken, welke vóór den mond der haven van Navarino kruisten, eene groote opschudding binnen de haven, welke het vermoeden deed opkomen dat de Turken bezig waren zich voor te bereiden om van den gunstigen wind welke uit het Zuid Oosten woei, gebruik te maken en in zee te steken.

Admiraal Codrington ontving hiervan berigt en liet zich terstond op een der brikken overvoeren, ten einde zichzelve der naauwkeurigheid van de zaak te overtuigen. Hy zag weldra dat er troepen aan de wal ontscheept werden; ook werd hy door de talryke wachtvuren aan de wal in het denkbeeld gebragt, dat de gansche Egyptische krygsmagt in de nabyheid was.— Admiraal Codrington gaf onverwyld de noodige bevelen aan zyn eskader: en daar het te verwachten was, dat de aanslag om uit de haven te komen hoofdzakelyk ten zuiden zou gedaan worden, zoo wegens den gunstigen wind als wegens den koers dien zy moesten houden om naar Hydra te zeilen, versterkte hy zyn regter vleugel.

Op den 22sten te zes ure 's morgens zag men zes groote oorlogschepen, op een van

dewelke de admiraals vlag wapperde, naar het noorden den steven houden, welke in den mond van de haven naar het zuiden wendden. Deze schepen waarschynelyk de voorhoede van de gansche Egyptische vloot, welke gevolgd werden door acht en veertig groote schepen, spreiden al hunne zeilen uit toen zy wendden, en kwamen regtstreeks voor den wind af, met oogmerk om de Engelsche linie door te breken.—Admiraal Codrington zette eene boot uit en zond een officier naar het Egyptische admiraals schip om den bevelhebber te waarschuwen; men schoot op de boot en verpligtte haar onverrigter zake terug te keeren. De Engelsche oorlogschepen schenen zich tot den slag gereed te maken en de Egyptische schenen tot den aanval gereed te zyn, toen men in de verte een groot getal schepen ontdekte, welke gehouden werden voor de Fransche en Russische eskaders, waarop het admiraal schip wendde en sein maakte voor de andere schepen om hetzelfde te doen. De gansche vloot ging gevolgelyk weder het anker werpen in de haven van Navarino.

Te 12 ure s'middags gingen Admiraal Codrington en Admiraal de Rigny ten anker en na de gewone saluten verwisseld te hebben, ging M. de Rigny aanboord van den Engelschen Admiraal. Eenigen tyd naderhand werd eene kotter met depechen naar Ibrahim Pacha gezonden en op den zelfden avond kwam een afgezant van Ibrahim by den Engelschen Admiraal aan. Op den volgenden dag was het bekend dat Ibrahim bereidwillig was met de Grieken een wapenstilstand te sluiten tot dat hy verdere instructien van zynen vader zou ontvangen hebben.

MENGELINGEN.

Berlyn, Sept. 17.—Z. M. de koning van Pruissen vernomen hebbende dat een groot getal jongelingen van de R. C. godsdienst, welke zich opleiden tot den priesterstand, buitenlands op Jezuiten scholen studeren, en terugkerende de Jezuitsche stellingen aan hunne gemeenten mededeelen, zoo heeft Z. M. eene kabinets order uitgevaardigd, waarby bepaald wordt, dat geene personen meer als R. C. priester in de Pruissische staten kunnen geplaatst worden, die buitenlands gestudeerd hebben. Deze kabinets orde is eene navolging van een dergelyk besluit door den koning der Nederlanden genomen.

De *Sun* een Engelsch dagblad meldt: de marine der Vereenigde Staten bestaat thans uit 12 linie schepen, 20 fregatten 16 korvetten en 7 andere vaartuigen. Ter bemanning dezer marine worden 20,000 man vereischt.

De *Standaard* een Engelsch dagblad, geeft eenige byzonderheden wegens eene door de Torries (de Engelschen welke tegen de emancipatie bill zyn; men zou ze ultra Protestanten kunnen noemen) gehoudene gastmaal, waarby de volgende toosten gedronken werden: "De Koning en de Protestantsche Konstitutie!" Lord Eldon; "dat God hen bescherme!" Robert Peel. "De roemvolle, vroome en onsterfelyke nagedachtenis van den grooten en goeden Koning Willem III., uit het doorluchtige Huis van Oranje, die ons van den Paus en het Papismus gered heeft!" "Mogte het Protestantendom zich over de gansche aarde uitbreiden!" "Mogte het Pausdom uit alle landen der aarde verdelgd worden!" enz.

Uit deze en andere stukken blykt het dat de aloude godsdienst haat tusschen de Roomschen en Protestanten, welke in Duitschland, de Nederlanden en andere gewesten begon te verflaauwen, daar de belijders der beide genoemde sekten, zich meer en meer als broeders beschouwden, in Groot Brittanje in lang nog niet verkoeld is.

De nagedachtenis van Willem III. den redder der godsdienstige en burgerlyke vryheid van een groot gedeelte van Europa, zal echter zoo wel by de Nederlanders als de Britten, in alle volgende geslachten met dankbaarheid bewaard blyven.

NAVARINO.

Deze eertyds niet algemeen bekende plaats heeft thans eene groote vermaardheid bekomen door den grooten zeeslag die in derzelver haven heeft plaats gegrepen, welks heerlyke gevolgen ter verlossing van Griekenland, dezen naam in alle volgende eeuwen met roem zal overbrengen. Wy geven ten dien einde eene korte beschryving dier plaats, getrokken uit de reis door Griekenland door Pourqueville, enz.

De haven van Navarino, gelegen in het zuidelyke gedeelte van de Morea, is eene ruime kom, die meer dan drie uren gaans in omvang heeft, en van derzelver mond afgerekend een uur in de diepte, (zy is dus ruimer dan het Schottegat, dat, als er een gebaander weg om liep, ruim twee uur gaans in omtrek zal hebben, en drie kwartier uurs in diepte.) Een kwartier uurs van de vaste kust is in deze kom een eilandje, bekend by de zeelieden, die in deze tusschenruimte voor anker liggen.

Deze groote, voortreffelyke haven zou de talrykste vloten kunnen bergen. In 1644 verkoos Sultan Ibrahim dezelve tot byeentrekking zyner vloot van over de twee duizend zeilen, waarmede hy het eiland Candia ging aantasten.

Deze haven wordt gesloten door het eiland Spacteria; aan de oostzyde van dit eiland is het vaarwater der groote schepen, welke in en uitzeilen; het vaarwater aan de west zyde heeft een naauwen en gevaarlyken doortogt. De ingang der haven wordt aan weerskanten door batteryen gedekt, welke de gecombineerde vloot voorby gezeild is, en die naderhand tot zwygen gebragt werden volgens het berigt van Admiraal Codrington. Ter regterhand by den ingang van de haven ziet men de stad tegen de helling van een berg. Men heeft omtrent een kwartier uur werks, om van de haven naar de stad opteklimmen. Hare verschansingen bestaan in vier regelmatige bolwerken met yzeren kanonnen voorzien. Zy strekt zich uit een kwartier uurs langs de haven, en heeft twee poorten. Hare straten zyn vuil, naauw en gaan op en neer, volgens de ongelykheid van den grond. Elk huis heeft een hof met oranjeboomen beplant. Eene waterleiding brengt omtrent een uur ver een niet zeer zuiver water aan, het eenige dat men te Navarino drinkt. (Toen de Turken in 1825 deze stad belegerden, sloten zy deze waterleiding; dit gevoegd by het innemen van het eiland in de mond der haven, waarby alle toevoer ter zee afgesneden werd, noodzaakte de Grieken de stad overtegeven.) Op den top des bergs ligt de Vigia of de Seinpost. Hier ziet men de haven in eene loodregte diepte van 200 voeten onder zich liggen, (dus heeft dit gedeelte van den berg de hoogte van het Fort Nassau.) Zeker zullen die inwoners van Navarino, die na den overgang der stad in 1825, er nog gebleven waren, op dezen berg geklommen zyn gedurende den zeeslag en hebben aldaar op hun gemak het verhevene doch afgrysselyke schouwspel van een zeeslag kunnen beschouwen.—Zeker hebben zy er eene uitgebreide wolk van rook gezien, waarin de vloten gehuld lagen, en waaruit de toppen der masten zich verhieven.

Verder zal die rookwolk hier en daar verlicht zyn geworden door een brandend vaartuig, en het aanhoudend geratel van het geschut zal van tyd tot tyd vervangen zyn door den slag van een springend oorlogschip, welke schok den grond deed dreunen, het water over den oever deed stuiven en de schepen tegen elkander aanbotsen, terwyl men de fragmenten van het springende vaartuig verspreid zal hebben zien neervallen.

Hoe zullen de Turksche aanschouwers op de tanden geknarst en vervloekingen uitgebraakt hebben tegen die Christen honden, welke die schoone zeemagt vernielden; en de weinige overgeblevene Grieken zich heimelyk verblyd hebben in de vernieling der verwoesters huns vaderlands en de moordedaars hunner landgenooten!

Deze zeeslag is nog in andere opzigten merkwaardig. Hier ziet men de belyders der drie hoofdsecten van het Christendom: de Protestanten, Grieken en Roomschen vereenigd om den algemeenen erfvyand van het Christendom te bestryden. Hier ziet men voor het eerst het buitengewone verschynsel, dat Engelschen en Franschen in dezelfde linie vechten, twee volkeren die meer dan eene eeuw in elken oorlog tegen elkander overstonden.—Zulk een verschynsel wbrd niet meer gezien sedert het jaar 1672, gedurende de zeeslagen tusschen de gecombineerde Engelsche en Fransche vloot, tegen de Nederlandsche zeemagt onder den grooten Admiraal de Ruiter.

Na den zeeslag is de gecombineerde vloot in de haven van Navarino gebleven, zoo als blykt uit het berigt van den Admiraal Codrington. Is die haven dan zoo ruim dat er eene vloot kan leggen buiten het geschut der stad? Of waren de Turken zoodanig verschrikt dat zy niet meer durfden schieten?

De inwoners van Hydra zyn dan wel uit de klaauwen des doods gered, want de Pacha van Egypte had het voornamelyk op dat eiland gemunt. Hydra een goed uur van het vaste land gelegen, is eene barre rots, die zoo kaal van aarde is dat het spreekwoord zegt: de Hydriërs hebben geen gronds genoeg om er begraven te worden.

Deze barheid van den grond was juist de oorzaak, dat de Turken er zich niet neerzetteden, waardoor de Grieken er gingen wonen, die buiten het oog hunner meesters er meerdere vryheid genoten.

De stad bestaat uit meer dan vyftien honderd huizen, en kan wel 20,000 inwoners tellen. Hunne haven is het zee arsenaal der Grieken. De Hydriotten zyn de nyverste en dapperste eilanders van den Archipel en zeer bekwame zeelieden. Zy waren de vragtvaarders der logge Turken; en vóór den oorlog der onafhankelykheid, hadden zy groote rykdommen byeen verzameld.

Door hunne onverzaagheid hebben zy den koophandel van den Pacha van Egypte zeer veel nadeel gedaan en deze had daarom deszelfs ondergang gezworen. De ondergang van Hydra kan toch eerst veiligheid aan zyne scheepvaart geven. Ook was het bezit van dat eiland hem noodig om de golf van Napoli di Romania te beheerschen.

Op de groote expeditie die uit Alexandrie vertrokken is, waren ten dien einde belegerings geschut en vele bommen gescheept geworden.

De blydschap te Hydra en andere eilanden van den Archipel zal dus wel groot geweest zyn by het ontvangen der tyding van den ondergang der Turksche vloot. De klokken zullen niet weinig geklept zyn geworden; en als de Grieken ook ledematen zyn van de natte gemeente, zoo als vele volken uit het noorden van Europa, dan zou er wel dien dag geen Griek nuchteren gebleven zyn.

Het zal nu belangryk zyn te vernemen wat Ibrahim Pacha met zyn twintig of dertig duizend man in het verwoeste Morea zal uitvoeren, nu hem alle gemeenschap met Egypte is afgesneden. Ook het scheepsvolk der vernielde vloot, dat wel grootendeels aan land zal gevlugt zyn, zal ook weldra gebrek hebben aan levensmiddelen.

Maar het lot dat de Franken en Grieken in het Ottomanische ryk boven het hoofd hangt, in den zeeslag van Navarino, is verschrikkelyk. *Zy* loopen gevaar om by duizenden te gelyk door het woedende graauw doodgeslagen te worden.

AFGRYZELYKE SLAGTING.

Drie Spanjaarden, benevens een Franschman, met name Tardy, scheepten zich in als passagiers aanboord de Amerikaansche brik Crawford, te Matanzas in Cuba, van welke plaats dezelve op den 28 Mei, op hare terugreizè vertrok. Op den 1sten Juny mengde Tardy wien men niet kon verdenken een vergif in de chocoleat en spys van de passagieren, den kapitein en het scheepsvolk, die allen ziek werden. In den nacht vermoorden zy kapitein Brightman en met meer dan, der zeeroover gewone wreedheid, slagtten zy den een na den ander, de rest van het volk, hetwelk onverdacht was en overrast werd; waaronder begrepen is: de Heer Robinson, de supercargo en een Iersch passagier. Zy hebben den bootsman Dobson die gewond werd en den kok in het leven gelaten, omdat zy hunne diensten nog noodig hadden, echter met oogmerk om hen naderhand van kant te helpen. Vervolgens wierpen zy al de scheeps papieren en kleedingstukken der passagiers en volk overboord, wischtten den naam van het vaartuig uit en voorzagen zich van valsche scheeps papieren, welke Tardy zich in Cuba aangeschaft had. Zy zouden naar Hamburgh gezeild zyn, maar werden door noodzakelykheid gedwongen binnen Cheaspeak te loopen om zich van volk &c. te voorzien. Dobson ontvlugtte aan de wal te Oldpoint Comfort; Tardy sneed zich ter zelfder tyd de keel af; en de overige zeeroovers zochten in eene boot te ontkomen doch werden vervolgd, opgevat, te Richmond opgebragt en teregt gesteld.

Voor de Curaçaosche Courant.

Aan den Schryver van het stukje met G onderschreven, in de Courant van den 5den dezer.

Welke vreemdeling zie ik op den zangberg? . . . . . . Zyt gy het? . . . Gy die men gewoon is achter de toonbank omringd van fleschjes en doosjes te vinden? . . . . Welk eene verandering! van achter de toonbank op den Parnas! . . . . . . Arme zukkel, hoe vele verdrietige uren hebt gy uzelven onder het opmaken van dat stukje niet berokkend, uren welke gy veel nuttiger had kunnen besteden, vermits men daardoor nog langer dan naar gewoonte op U wachten moest. Maar gy wilt *ook* gezien zyn, en achter de toonbank kan men U slecht zien. Wel nu, wees blyde, want nu weet men dat ook *gy* den Parnas beklommen hebt, iets dat men van *U* zeker nooit verwacht had; doch waag het niet meer, want op krukken is hy moeijelyk te beklimmen. Alhoewel het stuk als droog zand aan elkander hangt, dewyl gy in den eenen regel het bezingen van zichzelven berispt en onmiddelyk in den anderen over het rym spreekt, zoo verheug U echter dat het voor dit maal zoo gelukkig geslaagd is en keer stil naar uw gewoon bedryf terug.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

December 8.

The receipts into the Treasury of the Island of Cuba for the last year amounted to *seven millions* of dollars; of which there remained, at the beginning of the present year—after defraying every expense—more than half a million.

The Congress of *Colombia* have declared *Benaventura* in the Pacific, to be a *Free Port*, and have exempted its inhabitants from general contributions for thirty years.

December 29.

Advices from Bogota, to the 20th October, informs, that the government, under the administration of Bolivar was adopting measures of reducing the army, and the pay of its officers, and making other arrangements to relieve the country of its pecuniary difficulties. It was said that an additional tax of 1000 dollars per annum, had been or was about to be imposed upon all foreign merchants.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Dec. 10.

FROM ENGLAND.

By the Manchester, from Liverpool, and the Brighton, from London, we have our files to the 5th Nov.

The British, by an order in council, admits American vessels to go in ballast to the Bahama Islands for salt and fruit.

Intelligence from Constantinople has been received to the 5th Oct. The Sultan has done nothing further than

to express his wishes to avoid hostilities. The first energetic move by the allied fleets will bring him to terms; but not without it.

An article in the Greek Bee, say that the son of Lucien Buonaparte, who some time since set off for Greece, in company with the nephew of Lord Cochrane, killed himself on the 5th September on board the frigate Hellas, in an attempt to unload a double barrelled pistol, which went off and lodged its contents in the lower part of his stomach.

ZANTE, Sept. 30.

In the night of the 22d Sept. three English brigs of war, which were cruising before the entrance of the harbour of Navarino, remarked a great bustle within the port, which lead to the inference that the Turks were preparing to profit by the favourable wind, which was then S. E. to put to sea. Admiral Codrington was informed of this conjecture, and immediately went on board one of the brigs in order to convince himself whether it was correct. It did not escape his observation that troops were being embarked, and that the numerous watch fires on shore gave reason to presume that the whole Egyptian force was in the vicinity.

Admiral Codrington immediately gave the necessary orders to his squadron, and as it was to be presumed that the attempt to get out of the harbour would chiefly be made towards the south, partly from the state of the favourable wind, and partly for the purpose of steering towards Hydra, the English Admiral strengthened his right wing. On the 23d, at 6 o'clock in the morning, six large ships of war, one of them bearing the Admiral's flag, were seen to steer towards the north; but at the mouth o the harbour to tack towards the south. These ships which appeared to form the van of the whole Egyptian fleet, and which were followed by forty-eight large ships, spread all their sails, when they tacked, and running directly before the wind, design to pass through the English line. Admiral Codrington put out a boat, and sent an officer to the Egyptian Admiral's ship to warn the Commander; the boat was fired at and obliged to put back without accomplishing its object. The English men-of-war appeared to be preparing for action, and the Egyptian resolved to attack, when a considerable number of men of war were descried, which were presumed to be the French and Russian squadrons, upon which the Egyptian Admiral's ship tacked about, and gave a signal to all the others to do the same. The whole accordingly cast anchor again in the harbour of Navarin.

At 12 o'clock at noon, Admiral Codrington and Admiral de Rigny, came to an anchor, and after exchanging the usual salutes, M. de Rigny went on board the English Admiral. Some time after a cutter, with despatches, was sent to Ibrahim, and the same evening an envoy from Ibrahim came to the English Admiral. The following day it was known, that Ibrahim Pacha was ready to make an armistice with the Greeks, till he should receive fresh instructions from his father. At this moment, therefore, the hostilities in the Morea are suspended; indeed, as the Egyptians will scarcely draw their swords any more against the Greeks, we may consider the hostilities as at an end.

Not a shot, however, was fired on the 22d, except the volley on the English boat.

MESSINA, Sept. 26.

We learn, from Palermo, that the Russian fleet arrived three days ago, and immediately sailed for Malta to proceed to the Archipelago. The crews and all the officers of the fleet appear to be very desirous to assist the Greeks. This squadron consists of ten men-of-war of which five are of the line. It is said, that the whole force of the Alied Powers, when it is assembled, will amount to above sixty men-of-war. It is reported that a division of it, will be employed to blockade the Port of Alexandria.

Odessa, Sept. 30.—The *Enterprize* steam boat, commanded by Captain Crosby, cast anchor here, on the 25th, and departed on the following day, to join Lord Cochrane.

The *Observator Triestino* of the 13th October, announces, under head of Navarino, Oct. 4, that Ibrahim Pacha, to prevent the actual breaking out of hostilities, had concluded with the English Admiral an armistice for 20 days, to send to Constantinople and Egypt for instructions.

The *Oriental Spectator* of 15th September says, that Major Craddock, who had been sent by the English Government on a special mission to the Viceroy of Egypt, arrived at Smyrna on the 9th, and set out on the 12th, for the Archipelago; and that the Viceroy had rejected all his proposals to recal his troops and his fleet from the Morea.

The King of Bavaria has offered a reward of 25*l.*, or a medal of equal value, for an accurate description of the plant yielding the myrrh, which is supposed to be merely the produce of the amyris kataf.

DECEMBER 11.

FROM ENGLAND.

By the Wm. Byrnes, from Liverpool, we have our London files to the 7th Nov.. They are barren of interest

The Globe of the evening of Nov. 5, says,—The speculators begin to be out of patience respecting Turkey; and as the tendency of the market is upwards, they buy freely, in the expectation that if nothing very bad had arrived from Constantinople, the funds will advance, on account of the great supply of money, and the accumulation of capital not immediately required for the trade of the country.

Advices from Modon, to the 5th ult. state that on the 30th of September, Ibrahim Pacha, ordered two strong divisions of troops to March from Navarino by land, despatching at the same time, by sea, 30 ships of war, with 15 transports loaded with provisions, to Patras.—Having heard that Lord Cochrane was in those seas, with his large frigate, a corvette, and twenty small brigs of war, Ibrahim Pacha embarked in person on board a sixty gun ship, accompanied by an equal force, six frigates and six brigs, and directed his course towards Cochrane, with a full determination to attack and board his ship wherever he might find her.

The following is from the private correspondence of the Courier:—

PARIS, Nov. 4.

"The *ordonnance* for the dissolution of the Chamber of Deputies, will appear on the 7th inst. The Electoral Colleges for the Arrondissements are summoned for the 17th Nov. The Departemental Colleges will assemble when the former have terminated their operations.

"The Censorship ceases by the publication of the ordonnance of dissolution, but it will be re-established as soon as the elections shall be terminated.

"According to statements of the Prefects, not more than 30 Opposition Members will be returned. The enemies of the Ministers, calculate upon an opposition composed of 130 members.

"In any case the Ministry will have an overwhelming majority, as the Chamber is composed of 430 Members.

"It is supposed that the Papers will profit of the three or four weeks liberty derived from the cessation of the Cencorship, to attack the Government with redoubled acrimony. Their language will doubtless furnish to the partisans of the Ministers in the two Chambers, strong arguments in favor of the law for restraining the licentiousness of the Press, which is to be proposed next Session.

"The Chambers will not meet before the middle or end of February."

We have received, this morning, the St. Petersburgh Journal, of the 21st ult. It contains a bulleting, giving a further account of the operations of the army in Georgia, but they do not appear to have been very important in their character. The Persians are represented to be invariably foiled, but no advantages are claimed that can at all determine the probable issue of the war.

From the National Intelligencer.

DOCUMENTS FROM GREECE.

[TRANSLATION.]

CORFOCE, 15 [27] June, 1827.

To His Excellency the President of the United States of America.

Excellency:—The President of the General National Congress of my nation has just transmitted to me a letter addressed to your Excellency, in which he expresses the sentiments of gratitude with which the liberal conduct of the American nation have filled the nation over which he presides.

I deem myself exceedingly happy in having been selected as the organ of this communication, and I pray God, the protector of America and Greece, to afford me, in future, other opportunities of witnessing the reciprocal sentiments of two nations, to one of whom I belong, and offer to the other the sentiments of my admiration and the homage of my gratitude.

I take great pleasure in availing myself of the honor afforded me by this opportunity of presenting to your Excellency the homage of my own sentiments of profound respect. Your Excellency's most humble and devoted servant,

COUNT CAPO D'ISTRIAS.

]Translated from a French translation of the Greek text.]

To His Excellency the President of the United States of North America:

Excellency:—In extending a helping hand towards the Old World, and in encouraging it in its march to freedom and civilization, the New World covers itself with increased glory, and does honour to humanity.

Greece, Sir, has received with gratitude the signal testimonies of the philanthropic sentiments of the people of North America, as well as its generous assistance.

Commissioned to express to your Excellency the sincere feelings of my nation, I esteem myself happy in being the organ of communication between free communities, which, although separated by space, are, nevertheless, drawn towards one another by the principles of morals, and by whatever is truly beneficial to human society.

I am, with respect, F. SISSING,
President of the Third National Assembly of Greece.
N. SPILIADY, Secretary.

Trezene, 5th May, 1827, O. 8.

LATEST FROM EUROPE.

By the ship William, Gillis, 25 days from Flushing, we have received files of the *Journal du Commerce des Pays Bas* to the 8th ult. They contain intelligence from Odessa to the 16th Oct. and Madrid to the 24th. The following are the articles of chief interest.

STOCKHOLM, OCT. 27.—The Official Gazette publishes the Convention whereby the Porte agrees to permit Swedish and Norwegian vessels to navigate the Black Sea.

BERLIN, OCT. 27.—The King has just given 16,000 crowns towards supplying existing deficiencies in the Royal Library, besides an annual addition of 3000 crowns to its permanent income, and an increase of the librarians' salaries.

The presence of the prince John of Saxony and his princess has given occasion to some splendid fetes.

Measures have been taken to encourage the products of national art and industry.

MADRID, OCT. 22.—The king has just created in Catalonia a junto composed of members of the two Civil Chambers of the audience of the duke d' Almenara, of the archbishop of Tarragona, of the bishops of Gerona and Lerida, and of the regent of the university of Cervera. This junto is directed to propose the means they shall judge most proper for the pacification of the country.

The *illimitados* officers who have served with the insurgents, will continue to receive the wages of inactivity. They have been well received by the king.

On the evacuation of Manresa by the rebels, they were compelled to set at liberty the prisoners they had taken. Among these was Romagosa. Tranquility was gradually returning to the banks of the Ebro.

The viceroy of Navarre had just made a tour through that kingdom; and it appears that without his active vigilance, a new insurrection would have broken out in that quarter, of which the brigadier of Juanito was to have been the chief.

The Minister of Finance has been so extremely sick, that the extreme unction was about to be administered, but he was on the recovery. His portfolio is therefore entrusted for the present, to the Minister of the Marine.

Oct. 24.—Orders had been given to arrest the noted Juanito, who was recently sent to Madrid by the Viceroy of Navarre, but on sending to his appartment, he had disappeared.

Three Canons of the supervisory junto of the secret societies had received orders to quit Madrid.

The queen arrived yesterday at Madrid from the Escurial. She was received with the ringing of bells, and the roar of artillery. In the evening she received the visite of the corps diplomatique, and this morning sets off for Valentia.

The king has had an attack of the gout. The Count d'España entered Vique on the 15th.

BARCELONA, Oct. 27.—The bishop de Vique is reported to be dead.

Some years since the Infant Don Francisco de Paule solicited permission of the Council of Castile to travel in foreign part for a year, and was so confident of succeeding in his application, that he had already borrowed 200,000 piasters for the expenses of his journey; but permission was at that time refused. It appears that he has now been more successful, and that his Royal Highness will set out immediately for Paris, and thence to Naples to visit his father-in-law.

TURKEY.—Constantinople, Oct. 10.—On the 4th inst. the Memlud was celebrated with the usual ceremonies in this capital, a vestival established by the Sultan Murad III. in the year of the Hegira 99s. (A. D. 1568) in honor of the Prophet's birth. The Sultan went in procession to the mosque of Almed I, accompanied by the court.

About the first of this month there arrived here an envoy of the Khan of Bukharia, who was directed to offer, in the name of his master, presents and expressions of respect to the Sultan, in his quality of successor to the Caliphs.

Although the season is much advanced, the exercises of the troops continue daily, and are often directed by the Grand Seignor in person. New recruits are continually arriving from the provinces.

DECEMBER 12.

Novel Experiment.—Burying Alive.—At Neustrelitz, (Prussia,) M Counsellor Hesse, in order to prove an apparatus for preventing injury to persons who may be buried alive, had himself buried two feet under the ground in a close coffin, to which two tin tubes were attached, one for breathing and another for communicating with his assistants, by means of a bell. He remained two hours in this situation, and was disinterred in good health, except that he was very flat. The thermometer which stood at twelve (Reaumur) outside, rose to nineteen in the coffin.—*French Paper.*

The city of Athens is now but a Mass of ruins; the houses, the gardens, the beautiful country seats, which were the delight of the inhabitants, have vanished.—Having been for some years repeatedly taken possession of, and lost again, by the Turks and the Greeks, it was their fate to be equally devastated by both parties. The Acropolis is still in the same situation in which it was left by the Greeks. The Turkish troops, amounting to 4,000 men, are encamped in the gardens belonging to the French Consulate, a league from Athens. The inhabitants of Cacha and Menidi (who, like the Acarniots of old, are almost all charcoal burners, and still retain the rough character which Aristophanes gives them) supply them with provisions in abundance. Reschid Pacha is going to Janina, as governor of that province. He will meet with little or no resistance, as he has 10,000 good troops with him, and is himself well acquainted with the mode of making war in that country. At the same time he takes the greatest care to secure his communications with Attica, from which he draws his provisions.